

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11Cpr/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201284
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubusová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8419201284.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kubusovou v právnej veci žalobcu: Špeciálna základná škola, so sídlom Kostolné námestie 28, 060 01 Kežmarok, IČO: 17 070 481, právne zastúpený: AK Hudzík & Partners, s. r. o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654 proti žalovaným: 1/ Z. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. H. W. XXXX/X, XXX XX S., právne zastúpená: JUDr. Jozef Karabaš, advokát, so sídlom Ružová 10, 083 01 Sabinov, IČO: 42 029 759, 2/ H. V., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XXXX/X, XXX XX S., právne zastúpená: JUDr. Martin Kirňak, advokát, so sídlom Vajanského 43, 080 01 Prešov, IČO: 42 078 474 o zaplatenie 2 972,35 eur s prísl.,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná 1/ **m á p r á v o** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

III. Žalovaná 2/ **m á p r á v o** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 23.5.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 2 972,35 eur s príslušenstvom a žalovanú 2/ sumu 2 972,35 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na Okresnom súde Kežmarok č. k. 8Cpr/1/2014-325 bolo zmierom ukončené konanie vo veci neplatnosti výpovede a vyplatenia náhrady mzdy s príslušenstvom a to tak, že žalovanej 1/ žalobca vyplatil sumu 9 000 eur a rovnako žalovanej 2/ vyplatil sumu 9 000 eur ako náhradu mzdy. Pri úhrade náhrady mzdy, ktorá bola schválená zmierom žalobca vyplatil žalovanej 1/, 2/ plnú výšku, teda každej po 9 000 eur a keďže v zmysle ust. § 141 ods. 7 náhrada mzdy sa poskytuje v sume priemerného zárobku zamestnanca, bolo povinnosťou žalobcu zo sumy, ktorá bola schválená súdnym zmierom zraziť a zaplatiť odvody za zamestnanca a po úhrade týchto odvodov za zamestnanca zostatok poukázať žalovanej 1/, 2/. Za žalovanú 1/ žalobca uhradil odvody a to v sume 844,85 eur ako odvod poistného do Sociálnej poisťovne, sumu 360 eur ako odvod poistného do zdravotnej poisťovne a sumu 1 767,50 eur ako odvod preddavku dane za zamestnanca Finančnej správe, celkovo teda za žalovanú 1/ uhradil sumu 2 972,35 eur a taktiež za žalovanú 2/ uhradil žalobcu tie isté odvody a sumy ako za žalovanú 1/. Žalobca vyzval listom zo dňa 25.3.2019 žalovanú 1/, aby sumu 2 972,35 eur vrátila, avšak žalovaná na tento list nereagovala a taktiež žalovaná 2/ list prevzala dňa 25.3.2019 a na list nereagovala. Žalobca poukázal, že žalovanej 1/ táto skutočnosť musí byť známa nakoľko pracovala a v súčasnej dobe pracuje ako mzdová účtovníčka a preto jej je známe, že v zmysle ust. § 139a zákona č. 461/2003 Z. z. zákona o sociálnom poistení, ust. § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení ako aj § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov je povinnosťou žalobcu tieto preddavky zraziť za zamestnanca. Rovnako tie isté skutočnosti sú známe aj žalovanej 2/.

2. Právny zástupca žalovanej 1/ sa vyjadril k žalobe a uviedol, že uznesením Okresného súdu Kežmarok bol súdom schválený súdny zmier, na základe ktorého súd rozhodol, že výpoveď žalovanej je neplatná a žalovaná bola zaviazaná na úhradu náhrady mzdy v lehote 3 dní od schválenia zmiern. Výška náhrady mzdy, ktorá bola súdom schválená predstavuje čistú sumu odsúhlasenú na súdnom pojednávaní medzi účastníkmi ako jednorázové odškodnenie, s ktorým bol neplatne skončený pracovný pomer. Vyplatená náhrada mzdy má povahu satisfakcie za ujmu, ktorú zamestnanec utrpel od zamestnávateľa, pričom náhrada mzdy bola zo strany žalovanej Špeciálna základná škola Kežmarok vyplatená až na urgenciu ako suma v súlade s uzavretým zmiernom.

3. Žalovaná 1/ a taktiež žalovaná 2/ nesúhlasili s podanou žalobou a žiadali súd, aby žalobu zamietol ako nedôvodnú a poukázali na skutočnosť, že v žalovanom prípade je zákonná povinnosť platiť odvody za zamestnanca na strane žalobcu ako zamestnávateľa. Táto povinnosť nevyplýva zamestnancovi, a preto tu nie sú dané ani zákonné predpoklady, aby bolo možné o bezdôvodnom obohatení hovoriť. V žalovanom prípade schváleným súdnym zmiernom sa účastníci konania dohodli na jednorázovej výplate náhrady mzdy u žalovanej 1/ a to nie vo výške uplatneného násobku priemernej mzdy ako to upravuje § 79 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s § 134 Zákonníka práce. Medzi účastníkmi konania bolo zrejmé, že sa jedná o dohodnutú jednorázovú sumu výšky náhrady mzdy ako netto. Právni zástupcovia poukázali na skutočnosť, že obom stranám bolo zrejmé, že z náhrady mzdy sa uhrádzajú aj odvody, resp. sa táto náhrada mzdy zdaňuje a práve preto si účastníci dohodli klauzulu o tom, že všetky práva a povinnosti sú uzavretím tohto zmiernu vysporiadané. Žiadajú žalobu zamietnuť, nakoľko ak by súd žalobe vyhovel, tak by bola porušená dohoda medzi účastníkmi a došlo by k porušeniu právoplatného rozhodnutia.

4. Právny zástupca žalobcu uviedol, že ak žalované poukazujú na poslednú klauzulu súdom uzatvoreného zmiernu, tak tento spor nie je sporom, ktorý by porušoval túto klauzulu a vyplýva z toho, že zamestnávateľ to, čo mal zraziť zo sumy 9 000 eur a za zamestnankyne odvieť za príslušné odvody.

5. Žalobca - štatutárny zástupca žalobcu uviedol, že suma 9 000 eur jedná sa o náhradu mzdy, a preto bolo povinnosťou vyplatiť dohodnutú sumu v termíne danom súdom a všetky náležitosti si vysporiada príjemca sumy ako náhrady mzdy. Ekonomka ich organizácie, ktorá v tom čase pracovala u žalobcu, vyplatila túto sumu na základe zrejme mylnej informácie s tým, že príjemca si plní svoje povinnosti z príjmu. Štatutárny zástupca žalobcu uviedol, že pre neho bolo záväzné túto sumu vyplatiť. Akonáhle zistili, že takto nemali postupovať, tak vyzvali žalovanú 1/, 2/, aby uvedenú sumu uhradili. Odvody za žalovanú 1/, 2/ ako za zamestnávateľa sme uhradili neskôr a to z jediného dôvodu, aby neboli neplatičmi ako organizácia nakoľko by sme figurovali v zozname dlžníkov organizácii a nemohli by sa zapájať do projektov, výziev, grantov na získanie nenormatívnych finančných prostriedkov pre školy, to bol jediný dôvod, prečo tie odvody zaplatili. V opačnom prípade by ako štatutár dal ekonomke pokyn, aby to neuhrádzala. Ďalej štatutár uviedol, že vie, že zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ odvádza odvody, avšak v uvedenom prípade sa jedná o špecifický prípad a mal za to, že musí zdokladovať celú sumu ako úhradu na účet žalovanej 1/, 2/ inak by suma bez odvodov nebola ako určil súd.

6. Súd na základe listinných dôkazov, a to uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Cpr/1/2014-325, pracovnej náplne žalovanej 1/, 2/, dokladu o úhrade sumy 9 000 eur pre žalovanú 1/, 2/, výzvy zo dňa 25.3.2019, žiadosti o úhradu zo dňa 5.3.2019, výplatnej pásky, výzvy zo dňa 5.3.2019, výzvy zo dňa 4.3.2019, právneho posúdenia vyjadrenia zo dňa 8.4.2019, výsluchu strán sporu, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Cpr/2/2014 súd zistil, že žalovaná 1/ - Z. Q. podala dňa 28.2.2014 žalobu o určenie neplatnosti výpovede a vyplatenie náhrady mzdy. Predmetom konania bolo, že dňa 24.10.2013 vystavila Špeciálna základná škola Kežmarok pani Q. výpoveď z pracovného pomeru s odkazom na ust. § 63 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce, a to z dôvodu písomného rozhodnutia zamestnávateľa zo dňa 9.9.2013, na základe ktorého bolo rozhodnuté o organizačných zmenách a o znížení počtu zamestnancov, pričom pracovné miesto p. Q. malo zaniknúť ku dňu 31.10.2014. Výpoveď si p. Q. prevzala dňa 24.10.2013. Zároveň vo svojej žalobe žiadala p. Q. o zaplatenie náhrady mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku za obdobie od 1.2.2014 až do dňa kedy bude rozhodnutie právoplatné. Okresný súd Kežmarok spojil na spoločné konanie spory vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8Cpr/1/2014 a sp. zn. 8Cpr/2/2014 a konanie sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 8Cpr/1/2014. Uznesenie bolo vydané dňa 5.4.2018 a nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2018.

8. Z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Cpr/1/2014 mal súd preukázané, že vo veci vystupuje ako žalobkyňa H. V. a žaloba sa týka neplatnosti výpovede a vyplatenie náhrady mzdy. Ako vyplýva z konania 8Cpr/1/2014 č.l. 274 spisu Vyjadrenie žalobcov - zmena žaloby zo dňa 6.12.2018 žalobkyne žiadali, aby súd rozhodol, že: Výpoveď daná H. V. dňa 24.10.2013 je neplatná s tým, že pracovný pomer medzi účastníkmi aj naďalej trvá; Výpoveď daná Z. Q. dňa 24.10.2013 je neplatná

s tým, že pracovný pomer medzi účastníkmi trvá naďalej; Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 1/ H. V. náhradu mzdy vo výške 23 735,36 eur; Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 2/ Z. Q. náhradu mzdy vo výške 23 681,88 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. V uvedenej zmene žaloby žiada právny zástupca žalobkýň a uplatňuje si nárok na náhradu mzdy od 1.3.2014 za obdobie 36 mesiacov vo výške priemerného mesačného zárobku 659,33 eur t. j. vo výške 23 735,36 eur a to žalobkyňa 1/ H. V. a žalobkyňa 2/ Z. Q. si uplatňuje nárok na náhradu mzdy od 1.3.2014 za obdobie 36 mesiacov vo výške priemerného mesačného zárobku 657,83 eur t. j. vo výške 23 681,88 eur. Priemerný mesačný zárobok za rozhodujúce obdobie bol H. V. 659,33 eur a Z. Q. 657,83 eur. Návrh na zmenu žaloby a vyjadrenie žalobcov bolo právnomu zástupcovi Špeciálnej základnej školy Kežmarok doručené dňa 11.12.2018. To znamená, že právny zástupca vedel o tom, že žalobkyne žiadajú o zmenu žaloby a presnú špecifikáciu uplatnených nárokov čo sa týka náhrady mzdy. Na pojednávaní dňa 1.2.2019 pred otvorením pojednávania strany sporu - právny zástupca žalobkýň predložil súdu návrh súdneho zmiernu. Súd schválil súdny zmiernu v znení:

Výpoveď žalovanej daná 24.10.2013 žalobkyni H. V. je neplatná s tým, že pracovný pomer medzi účastníkmi skončil dňa 1.2.2019.

Výpoveď žalovanej daná 24.10.2013 žalobkyni Z. Q. je neplatná s tým, že pracovný pomer medzi účastníkmi skončil dňa 1.2.2019.

Žalovaná sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni 1/ H. V. náhradu mzdy vo výške 9 000 eur v lehote 3 dní od schválenia tohto súdneho zmiernu.

Žalovaná sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni 2/ Z. Q. náhradu mzdy vo výške 9 000 eur v lehote 3 dní od schválenia tohto súdneho zmiernu.

Žalovaná sa zaväzuje nahradiť žalobkyni 1/ H. V. náhradu trov konania v rozsahu 100 % vyčíslenú PZ žalobkyne 1/ podľa advokátskej tarify v lehote 15 dní od schválenia súdneho zmiernu, a to v lehote 30 dní od schválenia súdneho zmiernu.

Žalovaná sa zaväzuje nahradiť žalobkyni 2/ Z. Q. náhradu trov konania v rozsahu 100 % vyčíslenú PZ žalobkyne 2/ podľa advokátskej tarify v lehote 15 dní od schválenia súdneho zmiernu, a to v lehote 30 dní od schválenia súdneho zmiernu.

Schválením tohto súdneho zmiernu sú vysporiadané všetky práva a povinnosti, ktoré medzi účastníkmi tohto konania vyplynuli z tohto súdneho sporu alebo ktoré súvisia s týmto sporom.

Uznesenie o schválení zmiernu bolo vyhlásené dňa 1.2.2019 a právoplatnosť nadobudlo dňa 4.2.2019, vykonateľnosť 4.3.2019.

9. Z uvedeného jasne vyplýva, že žalobkyne v pôvodnom návrhu na zmenu žaloby, ktorá bola doručená aj právnomu zástupcovi v tomto konaní žalobcovi, jasne a zrozumiteľne uviedli, že požadujú náhradu mzdy za obdobie 36 mesiacov a zároveň bola aj špecifikovaná náhrada mzdy vo výške 23 735,36 eur pre žalovanú 1/ a žalovanú 2/ suma 23 681,88 eur. Súd sa stotožňuje s vyjadrením žalobkýň v tom, že pristúpili na schválenie tohto zmiernu a to z dôvodu, že už od roku 2014 trvalo konanie týkajúce sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru a súhlasili so sumou jednorázovou 9 000 eur a túto sumu považovali za netto, t. j. bez úhrad ďalších súm. V prípade, ak by žalovaný uviedol, že sú povinné uhradiť odvody, tak by s uvedenou sumou nesúhlasili a trvali by na úhrade pôvodnej sumy tak ako bolo uvedené v návrhu na zmenu žaloby. Súd sa nestotožňuje s vyjadrením žalovaného, že zmena žaloby nebola pripustená uznesením a že nebola ani predmetom konania. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že zmena žaloby bola doručená žalovanému a žalovaný vedel o tom, čo si uplatňujú žalobkyne v tomto konaní akú náhradu mzdy.

10. Súd poukazuje na § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za 36 mesiacov.

11. Súd má za to, že vyplatená náhrada mzdy má povahu satisfakcie za ujmu, ktorú zamestnanec utrpel od zamestnávateľa, pričom náhrada mzdy bola uhradená až po schválení súdneho zmiernu, kde predmetom súdneho zmiernu bola aj skutočnosť, že strany sporu sa dohodli na úhrade mzdy v sume 9 000 eur a to do troch dní od schválenia súdneho zmiernu. Je pravdou, že žalovaná 1/ aj žalovaná 2/ si uplatňovali náhradu mzdy za 12 mesiacov, odstupné 5-mesačné a následne žiadali o úpravu náhrady mzdy vo výške cca 23 000 eur a následne sa na pojednávaní dňa 1.2.2019 dohodli strany sporu na jednorázovej výške náhrady mzdy, ktorá nezohľadňovala žiaden násobok náhrady hrubej mzdy, ani žiadnu výšku odstupného. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvné strany schválením súdneho zmiernu sa dohodli, že všetky práva a povinnosti, ktoré medzi účastníkmi konania vyplynuli z tohoto súdneho sporu alebo s týmto súvisia sú vysporiadané. Súd má za to, že obidvom stranám bolo

zrejme, že z náhrady mzdy sa odvádzajú aj odvody, a preto súd má za to, že aj z tohto dôvodu bola dohodnutá klauzula, že práva a povinnosti uzatvorením tohto zmiern sú vysporiadané.

12. To, že žalobca tvrdí, že zo strany žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu, súd sa s týmto názorom nestotožňuje, nakoľko žalované sa žiadnym spôsobom neobohatili. Bolo výlučne na strane žalobcu ako uzatvorí tento zmiern, keďže žalobca mal si byť, resp. bol si vedomý toho, že musí odvádzat' odvody a s jednorázovou sumou súhlasil. Súd má za to a je presvedčený, že v prípade, ak by žalobca trval na tom, že je uvedená suma 9 000 eur brutto, tak žalované by takýto súdny zmiern neuzatvorili a naďalej by sa pokračovalo v konaní o náhrade mzdy v zmysle ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s ust. § 134 Zákonníka práce. Skutočnosť, že žalované vykonávajú funkciu ekonómiek neznamena, že z ich strany došlo k bezdôvodnému obohateniu, že im bolo známe, že z uvedenej sumy je potrebné uhrádzať aj odvody. Súd poukazuje na skutočnosť, že aj žalobca je organizáciou, ktorá je povinná, resp. musí ovládať, že z uvedenej sumy je potrebné uhradiť odvody, avšak žiadne obmedzenia pri schválení súdneho zmiern v tomto konaní žalobca nežiadal. Súd má za to, že dohoda bola jasná a zrozumiteľná a na základe tej dohody súd schválil uvedený zmiern a rozhodnutie - schválenie zmiern je právoplatné a vykonateľné. Ako sám štatutárny zástupca uviedol, že bol si vedomý toho, že musí uvedenú sumu uhradiť a súd má za to, že v uvedenom konaní, keďže žalobca požaduje vydanie bezdôvodného obohateia, koná v rozpore jednak s dobrými mravmi, nakoľko bol si vedomý schválenia súdneho zmiern v znení ako bol a to, že žalobca opomenul nejakú skutočnosť, musí niesť si následky sám. Žalované súhlasili s navrhnutou sumou 9 000 eur a preto aj takto bol schválený súdny zmiern.

13. Nie je pravdou, že žalované získali bezdôvodné obohatenie a že žalobca plnil za niekoho, kto mal podľa práva plniť sám. Na vznik záväzku z bezdôvodného obohateia musí byť jasné, že kto sa na úkor majetkovej sféry druhého obohatil to znamená získal peniaze. Bezdôvodné obohatenie keď vzniklo, tak je potrebné aj vydať. Povinným subjektom na vydanie bezdôvodného obohateia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil a oprávneným subjektom je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. Nebolo preukázané, súd opätovne poukazuje, že žalované sa bezdôvodne obohatili. Žalobca si plnil povinnosť titulom schválenia zmiern.

14. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohateia závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy (§ 451 ods. 1, 2 OZ). Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku (OZ) konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Súd má za to, že žiadne znaky, ktoré ustanovuje § 451 OZ neboli neplnené, nakoľko nebolo preukázané, že stav obohateia vznikol na strane žalovaných. Žalobca si splnil svoju povinnosť uloženú v uznesení Okresného súdu Kežmarok. Súd nepopiera skutočnosť, že žalobca plnil odvodovú povinnosť, avšak žalobca si bol vedomý už pri uzatváraní zmiern, že takáto povinnosť bude daná a vtedy pri uzatváraní súdneho zmiern to žalobcovi neprekážalo. Súd má za to, že žalobcovi chýba právny titul, na základe ktorého si uplatňuje právny nárok na zaplatenie žalovanej sumy.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Dobré mravy sú síce neurčitým právnym pojmom, ktorého obsah je dopĺňaný judikatúrou a často je problematické zistiť, ktoré konkrétne okolnosti možno alebo nemožno subsumovať pod tento pojem. Súhlasíť možno aj s chápaním dobrých mravov ako súboru určitých spoločnosťou vytvorených a uznávaných pravidiel slušnosti, ktoré vedú jednotlivcov ako k rešpektovaniu sa navzájom tak aj k nepoškodzovaniu všeobecných záujmov spoločnosti. Aj keď Občiansky zákonník priamo pojem dobré mravy nedefinuje, vo všeobecnosti možno však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorých sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie.

17. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom. Jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý t. j. nesmie ísť o šikanózny výkon práva a musí byť v súlade s dobrými mravmi. Súd opätovne poukazuje na schválený súdny zmiern a na šikanózne správanie žalobcu z dôvodu, že žalobca akoby svojím konaním, v ktorom bol schválený súdny zmiern, súhlasil so schváleným súdnym zmiernom a až následne „akože zistil“, že je povinný uhrádzať odvody, tak tieto uhradil, avšak následne žiada bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaných. Súd poukazuje, že žalované by nikdy neuzatvorili takto súdny zmiern na uvedenú sumu, keďže iste neschválením súdneho zmiern by získali viac finančných prostriedkov. Súd na základe vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol ako nedôvodnú.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), podľa ktorého ustanovenia platí, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V danom prípade súd vyslovil, že žalovaná 1/ a žalovaná 2/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pretože boli plne úspešné.

21. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania voči žalobcovi rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.